

λαμβάνει δ' οὕτω ὁ ἀναγνώστης γενικὴν ἰδέαν περὶ τῆς Θεσσαλικῆς πόλεως, αἱ περὶ τῆς ὁποίας ἀρχαιολογικαὶ καὶ ἱστορικαὶ γνώσεις εἶνε ἐλάχισται.

★

Petits memoires, ὑπὸ Emile Gebhart μέλους τῆς Γαλλικῆς Ακαδημίας. Paris Ἐκδόται Blond et Cie place Saint-Sulpice 7.

Ὁ ἄρτι ἐκδοθεὶς τόμος περιλαμβάνει αὐτοβιογραφικὰ ἄρθρα τοῦ Γκεμπάρ, εἰς τὰ ὅποια περιγράφει τὰ τοπεῖα καὶ τὰ πρόσωπα ἅτινα τὸν συγκινοῦν περισσότερο. Ἐγχεῖ τόσον ζωερὰν φαντασίαν, ὥστε καὶ τὸ πλεον ἀπομεμακρυσμένον παρελθὸν τοῦ εἶνε τόσον ζωντανόν, ὅσον αἱ Ἀθηναί τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ ἡ Σορβόνη.

Ἱστορία καὶ φιλολογία, αἵτινες συνδυάζονται εἰς τὰ ἔργα του, ἀπαρτίζουν καὶ τὰς νέας σελίδας τοῦ ταξιδίου του ἀνά τὴν Ἑλλάδα.

★

Contes et fantaisies, E. Gebhart. Ἐκδόται Blond et Cie.

Ὁ Emile Gebhart ὅπως ὁ φίλος του Ὀδυσσεὺς ἡγάπα νὰ γράφῃ μύθους. Ἐπεδόθη πολὺ ἀργὰ εἰς τὸ εἶδος αὐτό, ἀλλὰ μετὰ μεγάλῃν ἐπιτυχίαν καὶ ἀφου ἔμελλε τῆς ἐπὶ μακρὸν τὸν Βοκκάκιον, τὸν Ραμπλαί καὶ τὸν Κεσθάντζε, τοῦ ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα νὰ τοὺς μιμηθῇ. Αὕτῃ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς θαυμασίας ταύτης συλλογῆς. Τὸ βιβλίον τοῦτο περιλαμβάνει ἐπίσης φαντασίας φιλοσοφικὰς καὶ φιλολογικὰς.

Μετὰ τὰς «Ἀναμνήσεις ἐνὸς παλαιοῦ Ἀθηναίου», μετὰ τοὺς «Κήπους τῆς ἱστορίας» καὶ μετὰ τὰ «Ἀνάλεκτα ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς φιλολογίας», ὁ ἄρτι ἐκδοθεὶς τόμος ἀποδεικνύει τὴν δύναμιν καὶ τὴν λεπτότητα τοῦ συγγραφέως, ἀναδειχθέντος ἀληθῶς ὑπερέχου εἰς τὰ πολυποικίλα εἶδη τοῦ λόγου, εἰς ἃ ἡσχολήθη.

★

Studi Filologia Moderne. Direttore G. Manacorda. Pisa. Via Cacciarella 10.

Παρακολουθεῖ ὅλην τὴν σύγχρονον νεωτέραν φιλολογίαν. Δημοσιεύει πρωτοτύπους μελέτας καὶ ἀναγραφὴν τῶν σπουδαιωτέρων ἐν τοῖς φιλολογικοῖς περιοδικοῖς δημοσιευμάτων. Ὁ διαπρεπὴς λόγιος κ. Manacorda, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Κατάνης,

προσφέρει σπουδαιοτάτην ὑπηρεσίαν εἰς τὴν πατρίδα του διὰ τῆς ἐκδόσεως σειρᾶς ξένων νεωτέρων συγγραμμάτων καὶ διὰ τοῦ περιοδικοῦ του, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀντικατοπτρίζεται ἡ σύγχρονος ἀξία λόγου πνευματικῆ παραγωγῆς. Εἰς τὸ ἀποσταλὲν ἡμῖν τεύχος δημοσιεύεται μελέτη περὶ Μαντζόνι, Σαϊζπέρου καὶ Βοσονέτου, ὡς καὶ ἄλλη περὶ Ἑλληνικῶν μύθων ἐν τῇ νεωτέρᾳ Ἀγγλικῇ ποιήσει. Εἰς τὸ αὐτὸ τεύχος γίνεταί μνεία καὶ τῶν περιχομένων τῆς «Πανακοθήκης».

Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο εἰάν καὶ παρ' ἡμῖν εὐρίσκετο ἐκδότης νὰ ἰδρύσῃ τοιοῦτον περιοδικὸν βιβιογραφικὸν καὶ καθαρῶς λογοτεχνικόν, τὸ ὁποῖον νὰ κρατῇ ἐνημέρους τοὺς Ἑλλήνας πάσης ἰδίως σχετικῶς πρὸς τὸ ἔθνος ἡμῶν δημοσιεύσεως εἰς ξένα περιοδικὰ καὶ νὰ καταχωρῇ τοὺς τίτλους τῶν κυριωτέρων ἐκδομένων βιβλίων καὶ ἀναγραφῶν τῶν μᾶλλον ἐνδιαφερομένων δημοσιευμάτων τῶν σπουδαιωτέρων περιοδικῶν.

★

«Εἶναι ἄθεοι»; Ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ἑλλήν κρυπτόμενος ὁ συγγραφεὺς, καταφέρεται κατὰ τῶν ἀνισορρόπων τῶν διδασκόντων ἀθρησκτικῶς ἰδέας καὶ κατὰ τῆς ἐνεστώσης ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν κοινωνικῶν ἐθίμων ὡς ὑποθαλάπτοντων τὴν ἀθείαν.

ΜΟΥΣΙΚΗ

Ἀγάπη-πόνος σύνθεσις 1^η μ. Σανθοπούλου. Ποίησις Ἑλένης Σβορώνου. Εἶνε γνωστότατος ὁ κ. Σανθοπούλος διὰ τὴν γλυκύτητα καὶ αἰσθηματικότητα τῶν ᾠμάτων του. Καὶ τὸ ἄρτι ἐκδοθὲν δὲν ὑπολείπεται τῶν ἄλλων μουσουργημάτων του.

★

Ὡδὴ πρὸς τοὺς Ἑσώας. Ἐποίησεν ὁ κ. Ἰεζεκιήλ Βελανιδιώτης καὶ ἐμελοποίησεν ὁ κ. Ἰω. Σακελλαρίδης. Ἡ ὠδὴ εἶνε κατάλληλος ὅπως φάλλεται εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας τῆς Ἐθν. ἑορτῆς, ἀντὶ τοῦ «Αἰωνία ἡ μνήμη».

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«Εἰλ. Ἐπιθεώρησις». Τεύχος Ἀπριλίου. Περιέχει συνεργασίαν τῆς κυρίας Παναγιωτάτου, δεσπ. Κέπετζη, μελέτην τοῦ C. Cessi περὶ τοῦ ποιητοῦ Παπαρρηγοπούλου, συνέχειαν ἀπαντήσεων εἰς τὸ Δημοψήφισμα κτλ.

ΛΑ-Ι-ΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ 30,000,000 ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ, ΜΕΧΡΙ 30 ΜΑΪΟΥ 1912

Α'	Δόσις μέχρι τῆς 30 Μαΐου	1912	Δραχ. 10
Β'	" " " 1 Αὐγούστου	1912	" 6
Γ'	" " " 1 Ἀπριλίου	1913	" 4

Μετά τὴν παταβολὴν τῶν δύο πρώτων δόσεων χορηγεῖται ὁ ἀριθμὸς τῆς Λαχειοφόρου ὁπότε

ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΟΙ ΛΑΧΝΟΙ ΑΝΗΚΟΥΣΙΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΟΡΑΣΤΗΝ

Τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας τῆς ὁμολογίας δικαιούται ὁ ἀγοραστὴς νὰ καταβάλῃ

ΟΠΟΤΕ ΘΕΛΕΙ ΚΑΙ ΟΠΩΣ ΘΕΛΕΙ, ΕΙΤΕ ΓΙΝΗΜΑΤΙΚΩΣ ΕΙΤΕ ΟΙΚΩΣ

Ἐπὶ τοῦ μὴ καταβληθέντος υπολοίπου καταλογίζεται τόκος πληρωτέος ἀπᾶς ἡ δις τοῦ ἔτους κατὰ τοὺς μῆνας Ἰούνιον καὶ Δεκέμβριον ὅπως εὐκολύνεται ὁ ἀγοραστὴς. Τὰ ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν τυχόν κατατιθέμενα ποσὰ ἐναντὶ τῆς ἀξίας τῆς ὁμολογίας ἀποφέρουσι τὸν αὐτὸν τόκον τῆς Τραπεζῆς.

Δι' ὅσους ἐπιθυμοῦν νὰ καταβάλωσι τὴν Α' καὶ Β' δόσιν ἥτοι δραχμὰς 16 μέχρι τῆς 30 Μαΐου 1912 ὑπολογίζεται ἡ ὁμολογία ἀντὶ

ΔΡΑΧΜΩΝ 103

καὶ παραδίδεται ἀμέσως ὁ ἀριθμὸς τῆς Λαχειοφόρου Ὁμολογίας.

Ἐγγραφαὶ γίνονται δεκταί, εἴτε ἀπ' εὐθείας, εἴτε δι' ἀλληλογραφίας ἐπὶ καταβολῇ Δραχ. 10

Ἐν Ἀθήναις: εἰς τὸ Κατάστημα τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς, καὶ εἰς τὰ Τραπεζικὰ Γραφεῖα τῶν κ. κ. Σ. Φούντη, Ἰω. Φωτίου καὶ Ἰω. Μνέτα.

Εἰς τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν: εἰς τοὺς κ. κ. Διευθυντὰς τῶν Ὑποκαταστημάτων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ εἰς τὰ Ὑποπρακτορεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

Οἱ μὴ ἀπ' εὐθείας μετὰ τῆς Λαϊκῆς Τραπεζῆς συναλλάσσοντες καταβάλλουσι λόφῳ μεοιτείας ἀντὶ δραχμῶν 10 ὡς α' δόσιν δραχμὰς 11.